

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Statens Overtagelse af Vedligeholdelsen af et Spir paa Vor Frue Kirke i København.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3373 ff.)

Sagen sættes under Forhandling.

Moltesen: Det foreliggende Lovforslag med Motiver stiller to Spørgsmaal til Rigsdagens Besvarelse: Mener Rigsdagen, at Brygger Jacobsens Tilbud om at skænke et Spir til Frue Kirke skal modtages? og i saa Fald: Vil Rigsdagen bevilge en Sum til dets Vedligeholdelse?

Det første Spørgsmaal vedkommer egentlig ikke Rigsdagen, men naar den højtærede Kultusminister har ment at ville stille dette Spørgsmaal til Rigsdagen sammen med det her foreliggende Lovforslag, er det noget, der i alt Fald kun kan glæde dem, der ere stemte for at modtage Gaven. Det har været en meget vanskelig Historie at tage Stilling til dette Spørgsmaal. Af den Adresse, som ligger paa Tingets Bord fra dem, der ere imod Spiret, ser man, at hele Kultusministeriets Embedsstand har sine Repræsentanter imod Spiret, lige fra Departementschefen til den yngste Assistent; og man kan derfor forstaa, at der har været fyret under oppe i Administrationen. At saa den højtærede Kultusminister har villet forelægge Spørgsmaalet for Folketinget, er som sagt noget, der kun kan glæde os, der ønske, at Gaven skal modtages.

I Betænkningen fra Flertallet i den angaaende denne Sag nedsatte Kommission, altsaa det Flertal, som er imod Spiret, staar Frue Kirke stadig omtalt som Landets Hovedkirke, og det samme findes ogsaa i Motiverne til Lovforslaget. Jeg tror, man bør protestere mod dette. Frue Kirke er ikke Landets Hovedkirke, har aldrig været det, selv om der maaske fra den Tid, da vi levede under Kongeloven, kan findes nogle Udtryk, der tyde i den Retning. Saa fattig har den danske Kirke aldrig været, at den kunde nøjes med en Hovedkirke som Frue Kirke. Saa fattig paa kirkelig og religiøs Sans har den aldrig været. Danmarks gamle Hovedkirke have vi desværre ikke mere: Lund er ikke paa dansk Omraade mere. Hvis der skulde nævnes nogen Hovedkirke, maatte det naturligvis være Roskilde Domkirke eller i

alt Fald en af de andre gamle Domkirker. I dem have vi Udtrykket for den Kirkelighed, som er ejendommelig for Danmark; Frue Kirke besidder det ikke. Nej, det er Staden Københavns Hovedkirke, Sagen gælder, og ikke Landets Hovedkirke. Frue Kirke er en Metropolitankirke og ikke andet.

Nu har den Mand, som har gjort mere for Københavns Forskønnelse, end mange Slægtled have gjort, tilbudt at give et Spir til Frue Kirkes Taarn. Det langt overvejende Flertal af Kirkens Patronat, Konsistorium, har ønsket, at Gaven skulde modtages. Stemningen i København er for, at den skal modtages. Den tidligere Overpræsident, Oldenburg, og Borgmestrene Dybdal og Jensen, som hver for sig har haft Lejlighed til at tage Stilling til Spørgsmaalet, have udtalt sig for Spiret, og om Stemningen i København kan vel ingen være i Tvivl. I den nedsatte Kommission er der et Mindretal, som udtaler sig for Spiret, nemlig Kunstakademiets Repræsentant, Professor Nyrop, og Københavns Repræsentant, Borgmester Dybdal. Imod det er der 3, nemlig Departementschef Damkier, Museumsdirektør Mackeprang og Stiftsprovst Paulli. Museumsdirektør Mackeprang er egentlig paa Embedsvegne forpligtet til at holde paa det bestaaende ved Bygninger. Det samme, synes jeg, maa kunne siges om den høje Embedsmand i Administrationen. Og at Stiftsprovst Paulli er imod det, begriber enhver, der forstaaer, hvad Pietet vil sige. En Mand, der er født og opdraget i Ly af Frue Kirkes nuværende Taarn, vil naturligvis have endnu sværere ved at gaa over til Spiret end vi andre. For ogsaa vi, der ere for Spiret, kunne godt føle et Sting i Hjertet ved at skulle gaa fra det nuværende til noget andet.

Men hvis man gennemgaar den Betænkning, som er afgiven af det Kommissionsflertal, der er imod Spiret, er der, tror jeg, jeg kan sige, ikke noget, som kan gøre Indtryk paa Tilhængerne af Spiret, hvorimod det naturligvis vejer stærkt for Modstanderne. Først taler man om Nikolaj Spir og om, at Forholdene ved dette skulde være noget, der talte til Gunst for Flertallets Standpunkt: ikke at modtage Gaven. Det fremhæves, at der var kun en kneben Majoritet for at modtage Nikolaj Spir, og at dette maner til Forsigtighed. Jeg tror nu, at Nikolaj Spir ikke maner til Forsigtighed nu, da vi have faaet det; der vil ikke være mange, der blive manede: deraf til ikke at modtage et Spir til Frue Kirke.